

Dalīšanās Dieva mīlestībā

Alija B., 12 gadi, Kentuki, ASV

Nesen es kopā ar ģimeni pārcēlos uz Kentuki. Es patiesi bēdājos, jo man bija jāatstāj visi mani draugi un radnieki. Kentuki

ļoti atšķirās no tā, pie kā biju pieradusi. Kad pirmo reizi aizgājām uz baznīcu, es redzēju, ka tajā ir maz cilvēku. Saprotot, cik maza ir mana draudze, es nolēmu, ka slikto domu vietā es rīkošos.

Nākamajā dienā es kopā ar mammu devos uz veikalu. Pirms atstājām māju, es paņēru līdzī kaudzīti izdales kartīšu. Nonākot veikalā, es paņēmu lielkonfekti un devos par to samaksāt. Kasiere noskenēja manu konfekti, tad pasniedza to man. Es to atdevu atpakaļ. Viņa apjuka un teica: „Jūs tikko par to samaksājāt, jaunkundze!”

Es sacīju: „Es zinu, bet es jums to dāvinu.” Tad es līdzās konfektei noliku izdales kartīti. Viņa pasmaidīja un pateicās. Viņa apskatīja izdales kartītes otro pusi, kur es biju uzrakstījusi: „Ikviens ir Dieva bērns.” Es devos prom laimīga, zinot: pat ja viņa nepievienosies baznīcai, es tomēr esmu izdarījusi ko labu.

Vēlāk es atcerējos, ka pie kases biju atstājusi visas izdales kartītes! Kad nākamo reizi devāmies uz veikalu, es pajautāju, vai tās vēl tur ir. Tad es ieraudzīju ko tādu, kas man lika apstāties. Aptuveni piecām kasierēm bija izdales kartītes ar uzrakstu: „Ikviens ir Dieva bērns.” Kasiere bija tās izdalījusi! Es biju tik priecīga par paveikto! ■

